

liberal ungdom

NUMMER 1/2026

TEMA: JÄMSTÄLLDHET

innehåll

TEMA: Jämställdhet

- s. 3 Redaktion och produktion
- s. 4 Hänt i LUF-landet
- s. 6 Ledare
- s. 8 FO-Krönika
- s. 10 Är det så kul att vara ihop med en marxist?
- s. 12 Restriktiv migrationspolitik – ett dolt
jämsälldhetsproblem
- s. 14 Hur blev transrättigheter en motsats till
jämsälldhet?
- s. 16 Förnya ditt medlemskap!
- s. 17 Annons från Timbro
- s. 18 Lönegapet, vad är det och varför har det slutat
att minska?
- s. 20 Skolpolitik = Jämsälldhetspolitik
- s. 22 Anmäl dig till Universitet Liberal!
- s. 23 Skriv till LU!

redaktion och produktion

Kontakta redaktionen på: redaktion@luf.se

Linn Danell
Redaktör

Alfons Carlsson
Skribent

**Alexander
Liljefors-Zopf**
Skribent

Jonathan Ahlström
Skribent

Julia Rönnbäck
Skribent

Ture Johansson
Skribent

Ansvarig utgivare

Martin Norrby

Layout och redigering

Josefine Blid

Tryck

Multiply Solutions AB

Omslag

Josefine Blid

Liberal ungdom ges ut av Liberala ungdomsförbundet och utkommer fyra gånger om året.

Liberala ungdomsförbundet kämpar för din rätt att utforma ditt liv som du vill, fritt från förtryck från både staten och strukturer.

Bli medlem på luf.se

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**

Hänt i LUF-landet

Ny redaktion för Liberal ungdom

Det har tillkommit en ny redaktion för Liberal Ungdom! Förutom tidigare kända namn, såsom Alfons Carlsson, Jonathan Ahlström och Linn Danell, har även 3 helt nya skribenter kommit, Julia Rönnbäck, Ture Johansson och Alexander Liljefors-Zopfs.

Liberala Studenters årsmöte

Den 14:e februari anordnade Liberala studenter sitt årsmöte i Uppsala. Där valdes Anna Aronsson till ny riksordförande, Wilma Hvirfvel till förste vice ordförande, Hannes Wahrolén till andre vice ordförande och Ella Oatridge, Levi Rönnberg, Oliver Möller, Pranav Nair och Holger Lundberg till ledamöter. Under årsmötet debatterades många intressanta frågor såsom nattlivszoner och VAR (video assistant referee).

Värvardagarna

10-11 mars anordnades värvardagarna i Östergötland! Totalt värvades över 60 medlemmar på Linköpings olika skolor.

Debattutbildningen

Under två helger i januari och februari anordnade förbundet en intensiv debattutbildning i Stockholm. Där deltagarna fick lära sig olika retoriska knep, träna på att debattera och träffa intressanta talare.

Under utbildningen deltog talare som Elin Boberg, Lovisa Lanryd och Viktor Karlsson. Deltagarna fick testa på att debattera som andra ungdomsförbund och utbildningen avslutades med ett framförande av ett avslutningsanförande inför en jury.

Stort grattis, Ingrid Avetisyan!

Vinnaren av slutanförandet!

Våga vara woke

Linn Danell

I den politiska debatten har diskussionen om woke blivit stor. I början var det ett positivt ord och innebar att man var upplyst och progressiv. Idag är det ett mer negativt laddat ord och definitionen av woke är oklar.

Det kan användas till allt från att beskriva någon som tycker att alla som är höger borde förlora sina jobb, till en person som tycker att transpersoner förtjänar rättigheter. Något som har blivit särskilt "woke-stämplat" är feminism. Feminister beskrivs ofta av konservativa debattörer som manshatande blåhåriga tjejer med håriga armhålor, vilket tydligen är det värsta som finns. Diskussionen om woke har lett till att om man ens nämner patriarkatet är man en korkad "wokefeminist". I en tid när feminismen är under attack måste vi liberaler våga vara woke.

Trots feminismens viktiga del i vår ideologi och historia verkar vi ha tonat ner vår retorik i jämställdhetsfrågor.

Feminism är en viktig del av liberalismen. Det är vi liberala feminister som har kämpat för kvinnors rättigheter globalt och i Sverige. Trots feminismens viktiga del i vår ideologi och historia verkar vi ha tonat ner vår retorik i jämställdhetsfrågor.

En del liberala feminister verkar ha fått för sig att vi missgynnas av att använda ord som låter "woke". Ord som patriarkat och könsmaktsordning har försvunnit

från liberala debattörers ordförråd. Det många glömmer är att dessa ord existerar för att beskriva, analysera och förändra de strukturer vi har i samhället som missgynnar kvinnor. När dessa ord försvinner i debatten slutar vi erkänna strukturernas existens. Att sluta erkänna ojämställda strukturer som påverkar kvinnor leder till att feminismen förlorar sin relevans och att den feministiska kampen upphör.

Ett av partierna som har högt förtroende i jämställdhetspolitiken är Vänsterpartiet. Vänsterpartiet är ett av få partier som fortfarande har en retorik som kallas för woke i debatten om jämställdhet och feminism. Vänstern säger rakt ut att det finns strukturer som missgynnar kvinnor, vilket resulterat i ett högt förtroende. Vänsterpartiet har en tydlig och framförallt ärlig retorik, vilket skapar ett förtroende för deras politik. De censurerar inte sig själva och det märks att de tror på deras egen politik.

Varför ska vi låta konservativa anti-feminister styra vårt ordförråd?

Resultatet blir inte att väljare skräms bort, tvärtom. Att vänstern är i princip de enda som pratar om könsroller, patriarkat och intersektionalitet har lett till att de har fått ett monopol på dessa ord. Det är dåligt att en sida av politiken

får monopol på begrepp som är viktiga för feminismen, oavsett om man är höger eller vänster.

Ord som intersektionalitet och könsmaktsordning är viktiga i jämställdhetsdebatten. Dessa begrepp beskriver det samhälle vi lever i. Orden finns för att kunna analysera och förändra samhället. Varför ska vi låta konservativa anti-feminister styra vårt ordförråd?

Anledningen till att de inte gillar dessa ord är för att de inte är feminister, de tror inte att det finns en könsmaktsordning. Vi tror att patriarkatet och könsmaktsordningen finns och därför bör vi säga det rakt ut, utan att censurera oss själva. Vad är det värsta som kan hända? Att Conny från Älvsbyn som har gått livets hårda skola anklagar oss för att ha blått hår och orakat armhålehår? Låt Älvsby-gubbarna vara sura och låt oss vara woke.

Linn Danell
redaktör

Nu är det LUF:s tur att bära friheten vidare.

Jag är arg och jag vet att ni känner likadant.

Det är svårt att sätta ord på ilskan, men jag ska försöka göra det ändå. Den rymmer både besvikelse, sorg och en känsla av att något vi har trott på håller på att glida oss ur händerna.

Fredag den 13:e mars fattade Liberalernas partistyrelse två beslut. Det första var att ge partiledaren fullt mandat att förhandla regeringsfrågan. Det andra var att kalla till ett extra landsmöte där endast en fråga ska behandlas: val av partiordförande.

I praktiken innebär det att man väljer att riva upp landsmötets tydliga beslut från november 2025 om att Liberalerna inte ska sitta i regering med Sverigedemokraterna. Det är ett svek. Mot alla medlemmar i LUF som trots allt valt att engagera sig för partiet och de liberala idéer

som partiet säger sig företräda. LUF har varit konsekventa. Vi sa nej till närmandet till Sverigedemokraterna 2021. Vi sa nej till Tidöavtalet. Och vi säger fortfarande nej till att ge ett nationalistiskt och auktoritärt parti inflytande över regeringsmakten. Det är inte Liberalernas jobb att bana väg för Jimmie Åkesson som justitieminister.

Simona Mohamsson har varit tydlig med att hon inte vill leda partiet på någon annan linje. Med det beskedet har hon, tillsammans med de i partistyrelsen som ställt sig bakom denna kursändring, förbrukat mitt och LUF:s förtroende.

Därför har jag också varit tydlig i media: beslutet att öppna för Sverigedemokraterna i regering är förkastligt och strider mot landsmötets beslut. Det så kallade "Sverigelöftet" är inte trovärdigt och hade lika gärna kunnat genomföras i ett annat block. Och de som drivit igenom detta bör ställa sina platser till förfogande.

På söndagen valde dock landsmötet att välja om Simona med knapp marginal, 95 ombud röstade för och 80 avstod (däribland LUF:s ombud). Många partiföreträdare har redan aviserat sin avgång. Ingenting är klart ännu, men den här positionsförflyttningen kommer ofrånkomligen att förändra LUF:s och Liberalernas relation.

Det är i sådana här ögonblick vår rörelse prövas. LUF är mer än stadgar, möten och organisationsscheman. Vi är en frihetsrörelse. Och när vi talar med en gemensam röst kan vi påverka mer än vad som ibland verkar möjligt. Det kräver också att vi som har mod att säga ifrån när liberalismen hotas, oavsett var hotet kommer ifrån. Mod att stå kvar när andra vacklar. Mod att försvara principer även när det kostar.

När andra kompromissar bort principer måste vi stå fast.

Liberala ungdomsförbundet heter inte Liberalernas ungdomsförbund. Det är ingen slump. Det är en påminnelse om att vår lojalitet alltid börjar i idéerna, inte i partistrukturer eller personer. Det är också just därför ansvaret nu faller på oss. När andra kompromissar bort principer måste vi stå fast. När gränser suddas ut måste vi dra dem igen. När friheten hotas måste vi bära den vidare. Nu är det vår tur.

Anton Holmlund
förbundsordförande

Är det så kul att vara

ihop med en marxist?

Jonathan Ahlström

Går det att vara tillsammans med fienden?

Förra månaden släppte Indikator opinion en opinionsundersökning som visade att nästan 7 av 10 unga kvinnor mellan 18-29 år uppger att det är viktigt att ha samma politiska åsikter som sin partner. Motsvarande siffror för män är 4 av 10. Samtidigt ökar åsiktsskillnaden mellan grupperna – unga män står mer än tidigare klart till höger medan unga kvinnor står klart till vänster.

Att dela värderingar har varit viktigt och viktigare blir det när skillnaderna blir större. Särskilt kvinnor är beredda att gå långt. I ett kommentarsfält på Instagram på ämnet angav en ung kvinna som skäl för att inte kunna vara ihop med en liberal: "Den marxistiska analysen genomsyrar hela levandet och världsbilden och att inte kunna dela och utveckla det med sina närmsta partner känns för mig helt absurt."

150+ likes. Det är lätt att lasta unga killar för sitt Andrew Tate-beroende. Men någonstans känner jag: är det någon som har tittat till tjejerna?

Jag är ihop med en vänsterpartist. Trots att det är jag som tillhör partiet för rimligheten själv och hon det svenska partiet för Sovjets reinkarnation i Sverige är det hon som får frågor hur det är att vara ihop med mig. När vi har haft ett uppslitande samtal om pedagogiska trender i den svenska skolan springer hennes väninnor till undsättning för att trösta. När hon frågar mig varför vi inte sätter ett tak för priset på kaffe är det ingen som hör av sig till mig.

Att trenden är så framträdande just bland unga ställer frågan: är det telefonerna? På nätet är fler bekväma med att uttrycka uppfattningar de inte hade uttryckt

i verkligheten. Lika mycket är det på sociala medier som personer som Andrew Tate har byggt sin plattform och påverkat killars verklighetsuppfattning om tjejer till det sämre.

Den politiska radikaliseringen bland könen sammanfaller rätt väl med telefonernas och sociala mediernas ingång. När den enda kontakten med det motsatta politiska lägret är via en skärm är det inte märkligt att vi utvecklar vanföreställningar om den andra.

Någorlunda samma värderingar krävs för att ett par med skilda politiska tillhörigheter ska fungera. Samtidigt som det finns en poäng i det är det något som skaver. Har verkligen socialister och liberaler "samma grundläggande värderingar"? Är en samsyn i hbtq-frågor verkligen tillräckligt för att hålla ihop två personer med vitt skilda syn på individen, staten och oktoberrevolutionen?

Värderingar som mått på kompatibilitet tillskrivs möjligtvis en för stor betydelse - det avgörs lika mycket av temperament, intellektuell förmåga och förmåga till självdistans.

Personer som introducerar den politiska logiken i det privata livet, som aldrig tar av de politiska glasögonen ens vid sängdags, kommer oavsett värderingar vara en svår person för andra att leva med.

Men att vägra vara tillsammans med en människa av annan politisk tillhörighet kan likväl handla om bekvämlighet. Vi slipper upptäcka att våra egna uppfattningar är grundare och ytligare än vi anar, i synnerhet om man via konforma kompisgrupper och en prestigefylld universitetsutbildning har blivit invaggad i att tro något annat. De som tycker att det är viktigt att ha samma politiska åsikter i ett förhållande är färre bland de som faktiskt är i ett förhållande, än bland singlar.

Jag är ihop med en vänsterpartist. Ibland frågar hon om varför vi inte bara sätter ett pristak på kaffe. Men det hade också kunnat vara värre. Den marxistiska analysen hade kunnat genomsyra hela hennes levande och världsbild och det är tur (för mig) att den inte gör det.

Jonathan Ahlström

Restriktiv migrationspolitik – ett dolt jämställdhetsproblem

Ture Johansson

Den mer restriktiva omläggningen av svensk migrationspolitik, som vi just nu befinner oss mitt i, har bland annat inneburit att tillfälliga uppehållstillstånd blivit norm i många kategorier. När framtiden är osäker innebär det en minskad vilja att investera långsiktigt.

Detta innefattar inte minst arbetsgivare, vars incitament att investera i en anställd med tidsbegränsat tillstånd är små. För utrikesfödda kvinnor, som ofta har svagare initial arbetsmarknadsposition, blir denna osäkerhet extra kännbar. Detta är bara ett exempel på en migrationspolitisk reform som till stor del påverkar kvinnor särskilt. Därför bör både integrations- och migrationspolitik ses som centrala jämställdhetsfrågor.

Försörjningskrav vid anhöriginvandring är ett annat exempel på något som i hög grad påverkar utrikesfödda kvinnor och som dessutom ofta presenteras som en jämställdhetsreform. Frågan är om det i praktiken verkligen stärker kvinnors ekonomiska frihet. Det faktum att egen inkomst utgör ett minskat beroende av både partner och staten samt skapar en exit-möjlighet, skulle kunna fungera som ett argument för just detta, då det stämmer att ekonomiskt oberoende är en förutsättning för jämbördiga relationer. Däremot bör man, precis som med allt annat, också ta hänsyn till hur kraven faktiskt fungerar i praktiken.

I den bästa av världar får de en integrationsdrivande effekt, att kraven skapar incitament att arbeta. En annan möjlig – och med tanke på arbetsmarknadens utformning kanske lite mer sannolik utgång – är att det hindrar familjeåterförening och lämnar kvar kvinnor i mer restriktiva samhällen. Om kraven kombineras med snabb tillgång till arbetsmarknaden, effektiv språkutbildning och lägre inträdesbarriärer kan det fungera stärkande och främja kvinnans oberoende. Om det däremot kombineras med hög arbetslöshet, reglerad arbetsmarknad och långsam etablering riskerar det att bli symbolpolitik och till och med rentav missgynna dem kvinnor man sägs vilja hjälpa.

Försörjningskraven är bara ett exempel på en reform som ser bra ut på pappret – men som lätt bara blir till symbolpolitik. Problemet är inte enbart hur reglerna utformas, utan den grundläggande restriktivitet som hänger över migrationspolitiken och växer sig starkare för varje dag som går. Denna sammantagna politiska inriktning normaliserar tillfällighet och osäkerhet. Detta påverkar alla, men slår extra hårt mot dem med svagast förhandlingsposition. Utrikesfödda kvinnor befinner sig allt för ofta just i en sådan position, med svagare nätverk, lägre initial sysselsättning och större risk för ekonomiskt beroende.

Osäker status leder till att det blir svårare att byta jobb och förhandla om villkor. Den ekonomiska möjligheten att lämna destruktiva relationer minskar och det blir svårare att planera utbildning. Därmed minskar den faktiska handlingsfriheten – kärnan i ekonomisk jämställdhet.

Den migrationspolitik som förs idag från nästan alla håll inom partipolitiken, med ökad restriktivitet och hårdare regler, riskerar att försvaga utrikesfödda kvinnors position i samhället och därmed minska jämställdheten. Följaktligen bör migrationspolitiken till större grad bedömas utifrån de faktiska konsekvenser den medför, inte minst för kvinnor. En migrationspolitik som systematiskt ökar osäkerheten riskerar att reproducera beroendestrukturer. Om målet är ökad jämställdhet måste politiken utformas så att den minskar, snarare än förstärker, strukturell sårbarhet.

Ture Johansson

Hur blev transrättigheter en

motsats till jämställdhet?

Alfons Carlsson

Könstillhörighetslagen misslyckades och hotar kvinnor – eller? Det är vad som hörs från flera sidor av politiken, men det stämmer inte. Det är snarare att använda jämställdheten som bulvan för sin skepticism mot transpersoner.

Debatten om transpersoners rättigheter har skakats om i grunden. Det handlar inte längre om enskildas rätt att kunna känna sig hemma i sin kropp och identitet. Nu handlar den snarare om frågan ifall dessa personer i realiteten är ett hot mot kvinnors rättigheter och mot barn (!). Paradigmskiftet har skett snabbt och hänsynslöst – och vi som kämpar för människors rätt kämpar i hård kuling emot oss.

Motståndet har självklart främst kommit från den konservativa och reaktionära högersidan, men röster kan höras i de flesta partier och sammanhang. Motståndet mot den nya könstillhörighetslagen var exempelvis utbredd i både Moderaterna och Socialdemokraterna, men lagen gick igenom ändå tack vare de vinnande partipiskorna, på gott och ont.

Hade partierna inte haft så många konflikter hade kanske lagen kunnat diskuteras på bättre grunder.

Att lagen gick igenom var dock i grunden bra, den har varit i görningen länge, men ändå är intrycket av många att det var en genomhetsad lag – som skadar kvinnor. Det stämmer inte, utan är ett narrativ av de som av andra skäl är motsatt könstillhörighetslagen.

**Det är lätt att
skylla på systemfel
när man av
principiella grunder
är emot något.**

Motståndarna pekade på att lagen inte tagit hänsyn till vad ändringen av juridiskt kön medför. Bland annat pekar man på att könsuppdelad statistik från SCB kan bli orepresentativt, att det försvårar för myndigheter att hålla koll på olika register såsom brotts- och misstankesregistret vid personnummerbyte – och att biologiska män med kvinnligt personnummer först och främst ska placeras i kvinnofängelser.

Det är mestadels struntsnack. SCB själva påvisade inga farhågor i remissinstansen 2018. Att registret stannar kvar på det gamla personnummer stämmer inte heller, alla register förs i stället över till det nya. Just om kvinnofängelser kan det dock finnas poänger i, men det är rätt överspelat. Vid placeringen av brottslingar görs en bedömning på vilken anstalt straffet ska avtjänas. Dock ska straff i första hand avtjänas på en anstalt som överensstämmer med det juridiska könet. Tycka vad man vill om det, men det är inte ett problem med könstillhörighetslagen, utan fängelselagen.

Den främsta kritiken mot den nya könstillhörighetslagen är alltså inte riktat mot en dålig lag, utan snarare mot en lag man av personliga värderingsgrunder vill ändra. Det är lätt att skylla på systemfel när man av principiella grunder är emot något, men då måste det finnas fog för det.

På något sätt verkar även debatten om det juridiska könet hamnat i en slags diskussion över idrott och omklädningsrum, något som egentligen är rätt skilt från frågan om juridiskt kön, utan om det sociala och kulturella – och där det dessutom ofta finns tillfredsställande lösningar. Men skriker man tillräckligt högt om att transkvinnor är ett hot mot alla biologiska kvinnor får man röster. Vare sig om det vore i partier som historiskt inte varit jämställdhetens förkämpar, och de som har varit det.

Opinionen har inte sprungit ur ett vakuum. Likt Sverigedemokraterna finns den för att man allt för länge puttats undan frågan. Jag kan givetvis inte dra alla över en kam, men jag kan själv känna igen mig i beskrivningar från vissa opinionsbildare om att debattklimatet om just transfrågor haft en mycket smal åsiktskorridor. Det behöver vi förbättra.

Alfons Carlsson

Fortsätt tycka, tänka och trivas. Förnya ditt medlemskap i LUF!

Vill du fortsätta vara en del av
Sveriges främsta frihetsrörelse?
Vill du träffa andra LUF:are?

Glöm då inte att förnya ditt
medlemskap för 2026 genom QR-
koden. Friheten är inte gratis,
med ditt medlemskap är det.

LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET

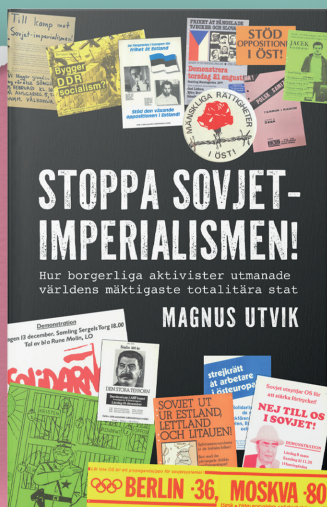
www.luf.se/fornya-medlemskap

Utvisad

Fredrik Kopsch

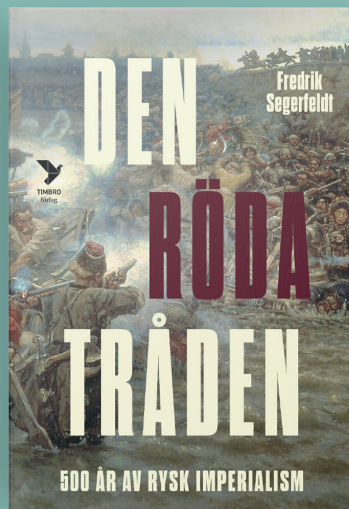
I boken möter vi människorna bakom rubrikerna, statistiken och den populistiska retoriken. Det är en debattbok om de mänskliga och samhälleliga kostnaderna för en omoralisk politik.

Stoppa Sovjetimperialismen

Magnus Utvik

Mitt under 1970-talets vänstervåg bildade ett tjugotal liberala ungdomar en enhetsfront för mänskliga rättigheter i Europas kommuniststyrda diktaturer: Östeuropeiska Solidaritetskommittén, ÖESK.

Den röda tråden

Fredrik Segerfeldt

Från vikingar och kosacker till kaukasiska motståndsmän och centralasiatiska massakrer visar denna bok hur aggressiv territoriell expansion löper som en röd tråd genom rysk historia.

Invandrarna som byggde Sverige

Anders Johnson

I boken berättar Johnson om handelsmän från tyska Hansan, smeder från Vallonien, brittiska ingenjörer och många andra invandrare som har gjort viktiga insatser i Sverige.

Timbro förlag är en del av tankesmedjan Timbro. I över 40 år har vi gett ut liberala klassiker, översatt internationella tänkare och publicerat böcker som behandlar såväl kontroversiella och nya frågor i debatten som de eviga och stora frågorna i idédebatten.

Följ QR-koden för att se kommande utgivning.

TIMBRO
förlag

Lönegapet, vad är det och

varför har det slutat minska?

Julia Rönnbäck

Trots decennier av politiskt jämställdhetsarbete är det fortfarande ett faktum att kvinnor tjänar mindre än män. Under lång tid har skillnaderna sakta men säkert minskat, men på senare år har den positiva utvecklingen planat ut. Lönegapet har i praktiken slutat minska. Hur kan det komma sig i ett land som ofta beskrivs som ett av världens mest jämställda länder?

Lönegapet är skillnaden i genomsnittlig lön mellan kvinnor och män. I Sverige tjänar kvinnor i genomsnitt ungefär 90% av vad män gör räknat på hela arbetsmarknaden.

Det betyder inte att kvinnor och män alltid får olika lön för samma arbete, det som brukar kallas för osakliga löneskillnader är mycket mindre. Det stora lönegapet beror i dag främst på strukturella skillnader. Det kan beror på faktorer som exempelvis vilka jobb kvinnor och män har eller vilka positioner kvinnor och män vanligtvis uppnår.

Statistik från SCB visar att både lönegapet och det osakliga lönegapet minskade relativt snabbt från 1990 talet till omkring mitten av 2010 talet men efter det har förändringshastigheten avstannat.

Den första förklaringen till varför lönegapet slutat minska är att man under 90-talet åtgärdade de mest uppenbara orättvisorna. Både lagstiftning mot diskriminering och rätt till lönekartläggning är exempel på reformer som bidrog till att lönegapet minskade. Men när de mest uppenbara problemen har åtgärdats står vi kvar med mer komplexa och svåråtkomliga problem.

Sverige har en av Europas mest könssegregerade arbetsmarknader

En annan orsak är den könssegregerade arbetsmarknaden. Sverige har en av Europas mest könssegregerade arbetsmarknader där kvinnor dominerar yrken som vård, skola och omsorg samtidigt som män är överrepresenterade inom teknik, industri och IT. Dessa skillnader spelar sorgligt nog stor roll för lönegapet. Yrken som kräver lång utbildning och som även är samhällsviktiga men som är kvinnodominerade har historiskt sett värderats lägre i lön än mansdominerade yrken med samma krav.

Föräldraskapet är en annan central faktor. Kvinnor tar fortfarande ut majoriteten av föräldraförsäkringen och det faktum att de är borta från arbetet längre än män speglar både individens löneutveckling här och nu och på sikt. Det är just därför det är fantastiskt att LUF kämpar för individualiserad föräldraförsäkring. Många forskare talar om ett så kallat "moderskapsstraff" där kvinnors karriärer och löneutveckling bromsas när de får barn samtidigt som män nästan upplever motsatt effekt.

Det osakliga lönegapet finns fortfarande eftersom diskriminering, normer och strukturer på arbetsmarknaden gör att kvinnor ibland får lägre lön än män för likvärdigt arbete. Det kan också handla om skillnader i löneförhandlingar, värdering av arbetsuppgifter och bristande insyn i lönesättningen.

Att bryta den stagnerande trenden kräver att vi aldrig slutar kämpa för de reformer som vi tror på. Mindre statlig byråkrati så att fler kan bli heltidsanställda, ökad lönetransparans för att eliminera det osakliga lönegapet och en total renovering av det nuvarande föräldraförsäkringssystemet är bara några få exempel på vad som behöver göras. Det finns många frågetecken kring lönegapet men en sak är säker, om inte vi liberaler gör reformarbetet kommer ingen göra det.

Julia Rönnbäck

Skolpolitik =

Jämställdhepolitik

Alexander Liljefors-Zopf

Du kanske undrar hur skolan hänger ihop med jämställdhet. Jämställdhet är nämligen allt när det kommer till skolan.

Du kanske undrar hur skolan hänger ihop med jämställdhet. Jämställdhet är nämligen allt när det kommer till skolan.

Det är en helt unik plats i samhället där klassresor kan skapas, där alla kan skaffa sig lika möjligheter i livet och där grunden för frihet skapas. Där man bildar sig om samhället, men också där synen på just jämställdhet skapas.

I en tid där både friheten och jämställdheten är hotad, är skolan en extra viktig plats.

I en tid där både friheten och jämställdheten är hotad både i Sverige och globalt, är skolan en extra viktig plats, i en särskilt osäker tid.

I USA diskuteras AI-ledda lektioner, där en robot ersätter läraren i klassrummet. Samtidigt har digitaliseringen redan förändrat klassrummen i grunden och vi riskerar att ersätta bildning med effektivisering, algoritmer och chattnotiser. Där riskerar utbildningens kvalitet försämrars, om inte läraren får minskade möjligheter att möta eleven och dess olika behov.

Liberalismen är en ideologi där skolan är viktig på olika sätt. Dels är det något som gör det möjligt för alla människor att ta chansen att maximera sina möjligheter i sitt liv, men också något som ger dig mer frihet att förverkliga dina drömmar. Skolan är det största verktyget att nå ett samhälle där frihet nås, genom jämlikhet. Där kvaliteten är hög i hela landet, samtidigt som vi skapar normer med fokus på jämställdhet. För ett fritt samhälle uppnås inte förens samhället är

jämställt.

Idag får inte alla samma utbildning överallt. 1989 röstade Socialdemokraterna för att skolan skulle kommunaliseras. Tidigt såg man konsekvenserna av detta beslut.

Skolan styrs och prioriteras på 290 olika sätt i alla Sveriges kommuner. En kommun som är ledd av ett styre som prioriterar andra områden än skola, där färre resurser ges till skolorna, får därför en lägre nivå än en rik kommun där skolan är prio nummer 1. Så kan vi inte ha det i ett land som Sverige, där alla, oavsett bakgrund, ska få högsta kvalitet i klassrummet – oavsett vart du bor. Jämställdhet hänger ihop med jämlikhet. I fattigare skolor ser vi att flickor drabbas hårdare, av färre lärare, mera stök och mer flum. Samtidigt ser vi en skola där många unga tjejer utsätts för sexuella trakasserier, känner sig otrygga och inte kan fokusera just för att klassrummet har för dålig studiero. Det är inte en jämställd skola.

I skolan skapas normer.

Jämställdhet måste därför ta en större plats i utbildningen. I Sverige är män och kvinnor lika, det ska det inte vara någon tvekan om när man går i en svensk skola.

Förutsättningar för ett mer jämställt samhälle bygger på meritokrati – en av liberalismens viktigaste grundpelare. Att det ska löna sig att utbilda sig. Det är rättvist att en person som pluggat längre och har de rätta meriterna,

ska kunna få det jobb som belönar ansträngning med högre lön. Den som anstränger sig och når kunskapskraven ska belönas. Ditt kön ska inte spela någon roll.

Skolan är platsen där vi bygger både jämställdheten och friheten för vår framtid

Behovet av en mänsklig skola med studiero, kunskapsfokus och ordning och reda med ett jämställdhetsfokus har aldrig varit viktigare. Det handlar både om jämlikhet mellan olika bakgrunder och jämställdhet mellan könen. Skolan är platsen där vi bygger både jämställdheten och friheten för vår framtid. Det är liberalism.

**Alexander
Liljefors-Zompf**

Anmäl dig till Universitet liberal!

Kom på Universitet liberal 2026

Liberala ungdomsförbundet bjuder nu in till Universitet liberal (UL)*, som kommer äga rum i Linköping helgen 8-10 maj. Det kommer att bli dagar fullspäckade med spännande talare, roliga aktiviteter och mingel med medlemmar från hela landet.

UL passar bra oavsett hur länge du har varit medlem och förbundet står för resa, kost och logi under helgen.

Sista anmälningdag är 7/4. Missa inte!

LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET

Anmäl dig genom att scanna QR-koden ovan eller gå med i nationella facebookgruppen på www.facebook.com/groups/lufswe

*UL hette tidigare valkickoff

Vill du skriva i LU?

**Tycker du att vi har fel? Att vi missat något?
Eller vill du helt enkelt få en egen text publicerad?
Skriv!**

Skicka in din text i docx-format till Redaktion@luf.se. Texten får innehålla max 1800 tecken inklusive blanksteg, men kan höjas om du kontaktar oss först.

Observera att vi kan ändra rubrik och ingress på din text, samt att göra ändringar för grammatikens skull.

Tveka inte att skriva om du har ett ämne på lut!

A large orange speech bubble with a white outline, tilted slightly to the right. Inside the bubble, the letters 'luf' are written in a bold, white, sans-serif font. The bubble has a small tail pointing downwards and to the left.

luf

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**